

הקדשים. וכל שאין לו חלק בבשר, גם אין לו חלק בעורות המתחלקים לכהנים. (8)

אפילו אם היה טמא רק בשעת זריקת דמים של הקרבן המתחלק, והיה טהור בשעת הקטר חלבים של הקרבן, וכגון שהעריב שמשו קודם שהקטירו את החלבים בערב, (9) אינו חולק בבשר. שנאמר [ויקרא ז יד] גבי תרומת לחמי תודה, "לכהן הזורק את דם השלמים [של התודה], לו יהיה [התרומה]", (10) הרי שקבעה התורה את הזכות בחלוקה רק לכהנים הראויים לזרוק את הדם. (11)

אזנן, ביום שמת אחד מקרוביו, ואסור באכילת קדשים, הרי הוא רשאי להיות נוגע בקדשים [שלא כטבול יום ומחוסר כפורים, שאסורים אף בנגיעה בקדשים], ואולם אינו מקריב, (6) ואף אינו חולק בקדשים כדי לאכול לערב, לכשתסתיים אנינותו. (7)

בעלי מומין, בין בעלי מומין קבועין, בין בעלי מומין עוברין:

חולקין בקדשים ואוכלין, אבל לא מקריבין.

כל שאינו ראוי לעבודה, אינו חולק בבשר

7. בגמרא יתבאר, באיזה אופן אנו עוסקים, שאנו מתירים לו לאכול במוצאי יום אנינותו.

8. כמבואר במשנה לקמן קג א.

9. הוגה על פי "שיטה מקובצת"; אבל ברש"י לקמן קב ב נראה שהוא גורס כפי שהוא בדפוס "המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה" [ויקרא ז].

10. א. כן פירש רש"י; ולמבואר בהערה לעיל, שמחוסר כפורים מותר לאכול בקדשים בו ביום שהביא כפרתו, משכחת לה למשנתנו, במחוסר כפורים שהביא כפרתו בין זריקת דם להקטר החלבים.

ב. כתב ב"זבח תודה": מחוסר כפורים שהביא קרבנותיו בין קבלת הדם לזריקה, אם בעינן שיהא טהור גם בשעת הקבלה, עיין בתוספות צט א ד"ה חולק שמסתפקין בזה; ראה שם טעם הספק, ומה שהביא וכתב עוד בזה.

11. נכתב על פי הגירסא שב"שיטה מקובצת", וראה בתוספות צט א ד"ה אינו.

וקודם טבילה בשעת זריקת הדם, אם חולק הוא בקדשים כיון שטבילתו אינה אלא מדרבנן; ומיהו ביום קבורה שהוא מדרבנן מבואר בסוגיא שאינו חולק בקדשים, וראה מה שדיברו בזה האחרונים הנזכרים; [וראה עוד ב"שפת אמת" לקמן צט ב ד"ה בגמ' יום קבורה].

ג. אף שאלו ודומיהם אינם חולקים בקדשים, מכל מקום מותרים הם לאכול לכשיטהרו; וכתב ה"מנחת חינוך" במצוה קב [שהיא מצות אכילת הכהנים ממאמר הכתוב "ואכלו אותם אשר כופר בהם"]:

נראה, שהמצוה היא דוקא לכהנים העובדים, שהתורה צייתה לחלוק לכל בני אהרן, והתורה צייתה להם לאכול; אבל נשים וקטנים, ואפילו כהנים כל שלא היו ראויים לעבודה בשעת הקרבן כגון שהיו טמאים [שכל אלו אינם חולקים ורשאים לאכול], כיון דהתורה לא זיכתה להם בחלוקה, אם כן אין מגיע להם, ואין מצוה עליהם כלל, רק אותן שהם בכלל חלוקה התורה זיכתה להם, ומשולחן גבוה זכו, ומוטל עליהם לאכול, ואם לא אכלו ביטלו מצות עשה.

6. מלבד כהן גדול שהוא מותר להקריב אפילו באנינות.